

تأثیر آتورواستاتین بر شاخص های کنترل آسم مزمن در بیماران تحت درمان با دوز بالای استروئید استنشاقی یا استروئید خوراکی

*دکتر سیدعلی علوی (MD)^۱ - دکتر فاطمه نجاتی فر (MD)^۱ - دکتر کامبیز فرقان پرست (Ph D)^۲ - دکتر عبدالرسول سبحانی (Ph D)^۳ -

دکتر گلنار مرتاض (MD)^۱

*نویسنده مسئول: رشت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، بیمارستان رازی، مرکز تحقیقات ریه و سل

پست الکترونیک: aalavi_foumani@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۵/۵ تاریخ پذیرش: ۸۸/۷/۸

چکیده

مقدمه: استاتین ها پر مصرف ترین داروهای پایین آورنده سطح کلسترول هستند که برای آنها اثر ضد التهابی هم مطرح شده و از این طریق ممکن است در درمان بیماریهای التهابی نظیر آسم نیز تأثیر داشته باشند با توجه به احتمال عوارض جانبی داروهای رایج، در بیماران مبتلا به آسم متوسط و شدید، استفاده از درمان های جدید در مطالعات مختلف تحت بررسی می باشد. یکی از گروه های دارویی پیشنهادی، استاتین ها می باشند.

هدف: تعیین تأثیر آتورواستاتین بر عملکرد ریه و التهاب راه های هوایی در بیماران مبتلا به آسم مزمن متوسط و شدید.

مواد و روش ها: روش مطالعه کارآزمایی بالینی سه سویه کور می باشد. ۶۷ بیمار مبتلا به آسم متوسط تا شدید تحت درمان با دوز بالای استروئید استنشاقی یا خوراکی، تصادفی به دو گروه تقسیم شدند و یک گروه به مدت ۸ هفته تحت درمان با ۴۰ mg آتورواستاتین به صورت روزانه و گروه دیگر تحت درمان با دارونما قرار گرفتند. در یک دوره ۸ هفته ای بیماران هر ۴ هفته ویزیت شده، تحت آموزش جهت استفاده صحیح از اسپری ها قرار گرفته و حجم های ریه شامل FEV1، FEV1/FVC، FVC، FEF25-75%، بیومارک های التهابی شامل ESR و hs-CRP و پرسشنامه کنترل آسم بررسی شد. مطالعه با ۵۰ نفر به پایان رسید. آزمون آماری به کار رفته t-test، χ^2 و تست Mann-Whitney می باشد. $P\text{-value} < 0.05$ از نظر آماری معنی دار، تلقی شد.

نتایج: تفاوت آماری معنی داری بین حجم های ریه و سطح بیومارک های التهابی شامل ESR و hs-CRP بین دو گروه تحت درمان با آتورواستاتین و دارونما مشاهده نشد. روند تغییرات شاخص های حجم ریه شامل FEV1، FEV1/FVC، FEF25-75% در هر یک از دو گروه مورد و کنترل به طور جداگانه، تفاوت آماری معنی داری داشت ($P < 0.001$) ولی بین دو گروه این تفاوت معنی دار نبود. همچنین تغییرات وضعیت کنترل آسم براساس پرسشنامه کنترل آسم در هر یک از دو گروه جداگانه معنی دار بود ($P < 0.001$).

نتیجه گیری: بر اساس این مطالعه آتورواستاتین اثر ضد التهابی در بیماران مبتلا به آسم متوسط و شدید نداشته و در نتیجه در کوتاه مدت نمی تواند مؤثر باشد. به نظر می رسد که ویزیت منظم و آموزش بیمار در چگونگی استفاده صحیح از اسپری ها باعث بهبود وضعیت کنترل آسم می شود.

کلید واژه ها: آتورواستاتین / آسم / گلوکوکورتیکوئیدها

مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوره نوزدهم شماره ۷۳، صفحات: ۶۶-۷۲

مقدمه

درصد در جمعیت کشورهای مختلف متفاوت است (۳). تنظیم لنفوسیت ها نقش کلیدی در التهاب مزمن راه های هوایی دارد (۴). یکی از داروهای پیشنهادی در درمان آسم استاتین ها هستند. استاتین ها آنالوگ های ساختمانی به طور مهارکننده های ردوکتاز (methylglutaryl 1-coenzyme A HMG-CoA(3-hydroxy-3- هستند که بطور گسترده ای به عنوان داروهای کم خطر برای کاهش لیپید و کلسترول سرم استفاده می شوند (۵ و ۶).

استاتین ها در بیماری های قلبی - عروقی و بیماری های اتوایمیون اثر ضد التهابی داشته و به نظر می رسد که در

آسم یک بیماری بسیار شایع به صورت التهاب مزمن مجاری هوایی است که با افزایش پاسخ دهی درخت تراکئو برونکیال به انواعی از محرک ها مشخص می شود. با توجه به شیوع افزاینده کلی آسم، هزینه های زیادی برای تحقیق وسیع روی مکانیسم و درمان آسم تخصیص یافته است (۱).

در حال حاضر شواهد خوبی وجود دارد که تظاهرات بالینی آسم را می توان با درمان مناسب کنترل کرد. وقتی آسم کنترل شده باشد، برگشت علائم گه گاه اتفاق می افتد و حملات شدید نادر است (۲). شیوع کلی آسم از ۱-۱۸